

Crida: les arts visuals en la cruïlla

 quaderndelesidees.press/crida-les-arts-visuals-en-la-cruïlla/

18 de juliol de 2023

Natividad Ayala. S/T, 2021

Cruïlla de crisi de civilització, de supervivència de la humanitat, després dels trenta anys (1980-2010) amb domini incontestable del paradigma neoliberal. El daltabaix financer de 2007-2008 va tancar un cicle i va obrir-ne un altre on —en els famosos termes de Gramsci— el vell no acaba de morir i el nou no acaba de néixer, i en aquest «mentrestant» hi apareixen monstres.

Un cop han estat identificats els components principals de la crisi actual (la creixent desigualtat social, amb perspectiva de gènere, la crisi climàtica i de recursos, l'ús totalitari de la tecnologia, IA inclosa, i la renovada amenaça de l'arma nuclear), veus molt destacades en diferents àmbits de les ciències socials, de la lingüística a l'economia, passant per la història, reclamen la transcendència de superar el neoliberalisme —retornant a la política la supremacia per sobre de l'economia— i la seva fidel addenda cultural, la postmodernitat.

La crítica textual i el relativisme consubstancial, portat fins als extrems més necis, han liquidat, paradoxalment, els valors culturals profunds en benefici d'un menfotisme egotista ple de mercantilisme i prou. La necessitat ineludible de consolidar una postpostmodernitat que faci possible la rehumanització de l'art deshumanitzat se'ns apareix com la tasca més urgent.

La manera en què les arts visuals (ens) representin simbòlicament aquests reptes pot ser un element gens menyspreable a l'hora de fer decantar la balança cap a una o altra de les opcions obertes: el populisme autoritari d'extrema dreta o la socialdemocràcia efectiva de la igualtat d'oportunitats. Però segons com ho facin, significarà també com en resultarà la

mateixa naturalesa futura: si continuaran creant i oferint un espai de llibertat crítica a la imaginació humana, o si es convertiran en un esclau mesell de la indústria de l'entreteniment i l'espectacle.

El fet que les velles disciplines plàstiques, ampliades des de fa cent anys per les successives avantguardes en la hibridació amb altres disciplines, hagin estat tensionades en la postmodernitat fins a l'absurd per una pressió sistèmica no ens permet ser gaire optimistes.

Aquí hi és tot en joc, no només la producció artística, la seva suspecta democratització i la relació amb el públic i el mercat, sinó també l'existència d'una humanitat que mereixi el títol d'humana.

Si t'ha agradat aquest article i vols rebre informació dels pròxims que publiquem, envia'ns el teu nom i el teu correu electrònic.

Quadern de les ideesCapital Natural

He llegit i acceptat les condicions establertes en l'[avís legal i política de privacitat](#).

Josep Gerona

Josep Gerona Fumàs va néixer a Sabadell l'any 1956. Es va llicenciar en Història a la UAB i ha treballat de professor d'institut fins a la seva jubilació. És poeta i pintor autodidacte. Des dels anys 80 ha participat en diverses mostres col·lectives i ha presentat deu exposicions individuals, la [...]

[Llegir més](#)